

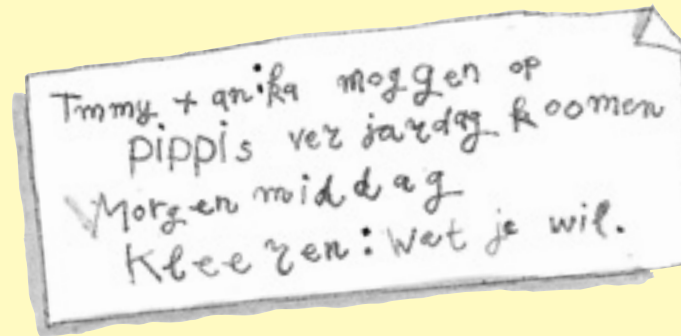
Astrid Lindgren
Pippi is jarig

Met tekeningen van Annet Schaap

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

Op een goede dag vonden Tommy en Annika een brief in de bus.
'Aan Tmmy en Anika' stond erop. Toen ze de brief openmaakten
zat er een kaart in en daar stond op:

Tommy en Annika begrepen prima wat er op de kaart stond, hoe raar het ook gespeld was. Pippi had erg veel moeite gehad met het schrijven van de uitnodiging. Ze had die ene keer op school de letter 'e' wel niet geweten, maar ze kon toch wel een klein beetje schrijven. Toen ze nog op zee voer, ging een van de matrozen van haar vader vaak 's avonds met haar op het achterdek zitten om haar te leren schrijven. Jammer genoeg was Pippi niet zo'n ijverige leerling. Opeens kon ze dan zeggen: 'Nee, Fridolf (hij heette Fridolf, die matroos), nee Fridolf, nu geloven we het verder wel. Nu ga ik in de mast klimmen om te kijken wat voor weer het morgen wordt.'

Daarom was het dus niet zo vreemd dat het met schrijven niet zo vlot ging. Een hele nacht had ze zitten ploeteren op die uitnodiging. Pas tegen de ochtend, toen de sterren begonnen te verbleken boven het dak van Villa Kakelbont, sloop ze naar Tommy en Annika's huis en deed de brief in de bus.

A watercolor illustration of a forest scene. In the background, several tall, slender trees with green foliage stand against a light sky. The foreground is a grassy clearing with patches of yellow and green. A small, dark, arched shape, possibly a tunnel or a hole in the ground, is visible in the middle ground. The overall style is soft and painterly.

Zodra Tommy en Annika uit school kwamen, begonnen ze zich mooi te maken voor het grote feest. Annika vroeg of haar moeder krullen in haar haar wilde maken. Dat deed ze en Annika kreeg ook een mooie zijden haarstrik in. Tommy kamde zijn haar helemaal plat, want hij wou juist geen krullen hebben! Toen wilde Annika haar mooiste jurk aan. Maar dat mocht niet, want gewoonlijk kwam Annika niet erg netjes en schoon terug van Pippi. Dus moest Annika tevreden zijn met haar op één na mooiste jurk. Tommy maakte zich niet zo druk over zijn kleren, als hij maar een beetje netjes was.

Ze hadden natuurlijk een cadeau gekocht voor Pippi. Ze hadden geld uit hun spaarvarkens mogen halen en op weg van school naar huis hadden ze in een speelgoedwinkel in de Hoofdstraat een heel mooi... Nee, dat moet voorlopig geheim blijven, wat ze daar gekocht hadden. Nu lag het pakje daar, in mooi groen papier en met gekleurde lintjes eromheen.

Toen ze klaar waren, pakte Tommy het cadeautje. En daar gingen ze. Hun moeder riep ze nog na dat ze netjes op hun kleren moesten zijn.

Annika mocht het pakje ook een eindje dragen en als ze het gaven, zouden ze het samen vasthouden.

Het was november en het werd al vroeg donker. Toen Tommy en Annika het hek van Villa Kakelbont binnengingen, hielden ze elkaar stevig bij de hand, want het was erg donker in Pippi's tuin. De wind suisde door de oude boom, die nog maar een paar bladeren had.

‘Echt herfstachtig,’ zei Tommy.

Des te fijner was het om alle verlichte ramen van Villa Kakelbont te zien en te weten dat ze daar naar een feestje gingen.